

Буяджи Дмитро Іванович

96

ВИНАХІДНИКИ УКРАЇНИ

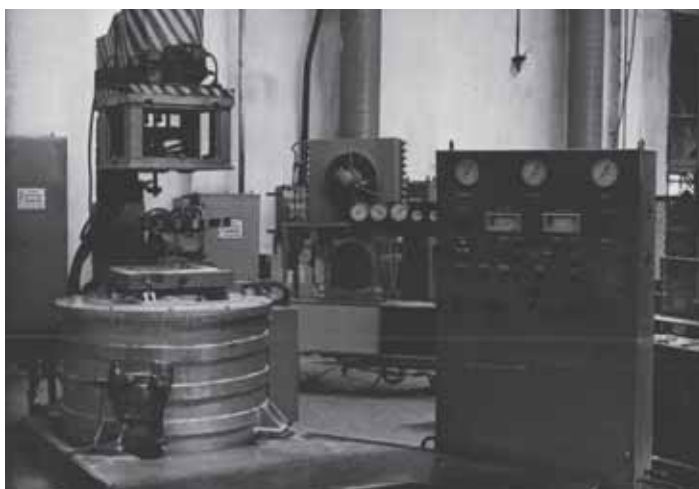
Директор з науково-дослідної роботи ТОВ «Вілсон» (м. Одеса)

Народився 27 лютого 1952 р. в м. Одесі. У 1968 р. закінчив Одеську ЗОШ № 113, а в 1973 р. — Одеський технологічний інститут холодильної промисловості (ОТІХП), здобувши кваліфікацію інженера-механіка з холодильних і компресорних машин та установок.

З 1973 по 1995 р. працював у ОТІХП на посадах інженера проблемної науково-дослідної лабораторії, молодшого наукового співробітника науково-дослідного сектору та старшого наукового співробітника кафедри холодильних машин. У 1980 р. закінчив аспірантуру на цій же кафедрі.

У 1990–1992 рр. працював старшим науковим співробітником у Науково-дослідному центрі Рогбане-Конакрі (Республіка Гвінея). З 1992 по 2000 р. обіймав посаду начальника наукового відділу приватних компаній, до 2005 р. — головного фахівця управління паливно-енергетичного комплексу Одеської міської ради. З вересня 2002 по вересень 2003 р. за запрошенням працював інженером-дослідником у компанії «LG-electronics» (Південна Корея). З 2008 по 2015 р. був заступником директора з наукової роботи у ТОВ «Вілсон» (м. Одеса)

Д. І. Буяджи має близько 70 наукових праць, понад 40 авторських свідоцтв та патентів на винаходи, дві міжнародні заявки РСТ на винаходи. Протягом багатьох років був відповідальним виконавцем низки госпдоговірних науково-дослідних тем, має 18 років викладацького стажу, був керівником дипломних проектів більш як 120 випускників ОТІХП, ОНПУ, ОНМА, з яких десять є громадянами Куби, Чехословаччини, Гани, Польщі, Афганістану, Йорданії та Палестини. Також керував науково-дослідною роботою студентів, виробничою та переддипломною практикою. Проводив наукові конференції в межах

Ежекторна холодильна машина для термостатування ливарного оснащення

міжнародних виставок у м. Одесі. Брав участь в 25 міжнародних наукових конференціях та конгресах, де були опубліковані матеріали доповідей.

Перше авторське свідоцтво на винахід з нової технології охолодження ливарних форм було отримано в 1976 р., в 1977 р. винахід впроваджено в Науково-дослідному інституті спеціальних способів литва, за що отримано схвальні відгуки спеціалістів на чолі з лауреатом Державної премії СРСР, д-ром техн. наук, проф. Р. Л. Снежним. Цей винахід надзвичайно

актуальний саме в наш час, коли проблеми енергозбереження, зниження викидів парникових газів при одночасному зростанні продуктивності, надійності та якості продукції є пріоритетними.

Надалі було отримано 24 авторських свідоцтва СРСР та сім патентів Республіки Корея. Проводилися дослідження в Туркменії, які були спрямовані на створення сонячних холодильних систем для роботи чабанів у пустелі Кара-Кум на трасі Кара-кумського каналу.

Виробництво штучного снігу

Ежектор

Співпраця велася з провідними республіканськими організаціями того часу — НВО «Головकारакумбуд» та НВО «Сонце» АН Туркменії. Було отримано декілька авторських свідоцтв на комбіновані ежекторно-сорбційні сонячні холодильні установки та біагентні ежекторні холодильні машини. Паралельно виконувалися роботи з ВО «Автоваз» зі створення утилізаційного автомобільного ежекторного кондиціонера на основі тепла викидних газів автомобіля ВАЗ-2010. Технічні рішення також були підкріплені низкою винаходів. Патентування творчих доробків при виконанні проектів у Кореї здійснювалося в напрямі створення бустерних ежекторних систем для побутових кондиціонерів, а також двофазних ежекторів-розширювачів.

За період з 2006 р. і до сьогодні отримано 11 патентів України та дві міжнародні заявки РСТ. Здебільшого в них знайшли відображення процеси охолодження та отримання електроенергії з використанням низько потенційного тепла.

Один із патентів, який описує спосіб отримання штучного снігу, досить широко впроваджується в Україні та РФ. Інші патенти, пов'язані, наприклад, із винаходом унікального термонасосу, який може бути застосований у різних галузях виробництва, нових силових циклах, циклах кондиціювання повітря, скраплення технічних газів тощо, містять такі собі ноу-хау, що унеможлиблює їх впровадження без участі авторів.

На цьому процес винахідництва не завершується. На черзі щонайменше з десятків нових ідей та технічних рішень, які чекають на оформлення та подачу.